

במדינה

כי היכרות זו הביאה את העורך לכוננה של פגיעה בנוף, ועל כן, בסופו של דבר, זיכתה את העורך. כך גם כאשר לעניין נצרת, אם כי השופטת קבעה שנוף לא הביע את נכונותו להתמודד בבחירות לראשות עיריית נצרת עילית, היא סברה כי היה מקום להסיק נכונות כזו, אך שוב, מכיוון שגם במיקרה זה לא נעשה הפירסום ככוונה לפגוע, התוצאה היתה — וזכוי.

הפרקליטה דידי גורן, ממישרד עורך-הדין אמגון וזכרון, שייצגה את עורך העולם הזה במישפט זה, רק יכלה ליהנות ממישמע אונייה כאשר פירטה השופטת מניעיה ושיקוליה במתן פסק-הדין המזכה:

...לא שוכנעתי, מעבר לכל ספק סביר, בנדרש על-פי החוק הפלילי, כי כוונתו הכללית של הנאשם, או של עיתונו, היא לפגוע בקובל, למרות שנו תחושתו הסובייקטיבית של הקובל. סיכמה השופטת וכסלר, בהצביעה תמרום בחופשי-העיתונות בארץ. רק כאשר המפרסם פועל מתוך כוונות רעות וזימות ארסיות, כלשונו של השופט (העליון המנוח, שמעון) אגרנט, או כאשר המפירסום עולה, הודות והייתו, כלשונו של השופט (העליון) לשעבר, משה) עצינו, מתגבש אותו אינטרס ציבורי, המצדיק הטלת אחריות פלילית בגין אותו פירסום.

דת

שני מעילי הרב

כדי לשלם חובות בראי לנסוע במזנון

ביום שבו הלך הרב ישראל יעקב קנייבסקי ממניברק לעולמו (ראה

(המשך מעמוד 6)

אספ מסתובב. השבוע הגיעה הקומריה לאחת משיאיה, כאשר מרפי סיים עוד סיבוב-נסיעות ארוך והוריע שטרם נמצאה הדרך לפגישה עם הקבוצה הירדנית-פלסטינית.

היתה זאת סטירת-לחי למלך חוסיין הפרואמריקאי, וסטירת-לחי ליאסר ערפאת, שהוצג לעיני מתנגדיו הקיצורניים כמי שתולה תיקוות כאפס המס תובב. ואילו האפט' אל-אסד הסורי, בעל-בריתה של ברית-המועצות, נראה כמי שצדק; הסומך על האמריקאי סומך על מישענת קנה רצון.

מרפי חזר הביתה כדי לשאוב כוח לקראת סיבוב-הנסיעות הבא, כדי לכרוק אם אפשר להיפגש עם קבוצה המייצגת את אש"ף, מבלי לייצג אותו. הרקע לקומריה: לממשלת ארצות-הברית אין שום חשק להסתבך ביוזמת-שלום אמיתית, שתתיקל בקיר ההתנגדות של ישראל, אך אינה רוצה גם להורות שאינה פועלת למען השלום, כשכל התנאים נוחים לכך.

המסקנה: מרפי היפהפה יוסיף להסתובב.

מישפט

תמרוך ירושלמי

אין זימות ארסיות,

אין כוונות רעות,

אין הרשעה פלילית

● פורסמה לשון הרע בעיתון... ישאו באחריות פלילית ואזרחית... האדם שהביא את לשון הרע וגרם בכך לפירסומה, עורך העיתון ומי שהחליט בפועל על פירסום אותה לשון הרע בעיתון.

● המפרסם לשון הרע, ככוונה לפגוע, לשני בני-אדם או יותר, וזלת הנפגע, דינו מאסר שנה אחת. על שני סעיפים אלה של חוק איסור לשון הרע הסתמך חבר-הכנסת לשעבר עקיבא נוף, כאשר הגיש, בשעתו, את קובלנותו הפלילית נגד עורך העולם הזה, אורי אבנרי. השבוע, יותר משנתיים אחרי אחרון הפרסומים שבגינם קבל נוף, זיכתה שופטת-השלום הירושלמית, הגברת וכסלר, בפסק-דין יוצא-דופן ומהפכני, את עורך העולם הזה מאשמה פלילית כלשהי.

אבן-בוהן ואיוון. קובלנתו של נוף התייחסה לכתבה בעולם הזה (23.12.81), נוף בשטח ההפקריות. שבה סופר על יחסיו של נוף עם גרושתו ועם בתו, ולידיעה במדור תשקיף (העולם הזה 20.7.83), שריווחה על כוונתו של נוף להתמודד מטעם הליכוד, על ראשות עיריית נצרת עילית.

פסק-דינה של שופטת-השלום הירושלמית קבע, בפשטות, כי לא שוכנעה שהפירסום נעשה ככוונה לפגוע, ועל כן היא לא מצאה מקום להטיל אחריות פלילית.

בפסיקה זאת הסתמכה השופטת, כמוכן, על ההלכה המנחה לעניין זה, שנקבעה זה לא מכבר על-ידי בית-המשפט העליון, לפיה יש להבחין בין העוולה האזרחית לעוולה הפלילית.

בגין פירסום לשון הרע, כאשר אבן-בוהן היא האם היתה המטרה המיידית, נלגד עניו של המפרסם, לפגוע. כי מטרת החוק, העומדת ביסוד האחריות הפלילית, קשורה, מטבע הדברים, לאינטרס הציבורי, ורק הפגיעה בו, יש בה כדי להצדיק את הסנקציה הפלילית. באין כוונה לפגוע — אין סנקציה פלילית.

כי רק כך יכול להיווצר האיוון בין חופשי-הביטוי לבין הזכות לשם טוב, כאשר יחד עם שלום הציבור מתחשבים כיום בחופש האישי מסנקציה פלילית. **זרזן ורישעות.** השופטת לא עשתה לעצמה מלאכה קלה. היא התייחסה לכל טענה אפשרית, למשל, העובדה כי עורך העולם הזה הכיר באופן אישי את אשתו לשעבר של עקיבא נוף, לא שיכנעה את השופטת

המארכים השחורים

כתבו את הכרוז, לרבות בני כדן צור. קריגסר דיבר על פרשת המארכים בשיבות הנהלה. משם דלף אלינו חומר חסוי. יש על כך דוח. בזמנו תירצה ההנהלה את הפרשה הזאת בכך שלא היתה לחברים שליטה על המתרחש. עד כאן ולא אוסיף יותר.

תגובותיו המקוטעות של יוסי הורביץ מעוררות שאלות. תחילה אמר לי, לא טיפתי בפרשת המארכים. אחר-כך הבהיר, תשובה לעניין. כעבור יום אמר-פליטגילה כי ביקשתי נייר מהגרמנים בפרשה, אך לא גילה לי — הוא לא ידע שהחומר בתיקי — על אותה חקירה שניהלו חברי ועדת-הפיקוח לפני כמה שנים, והימציאים שחשפו.

שבת בבוקר צילצל אליי, ובפיו רעיון-הצעה חדשים: אני מנסה לאתר כשבילך את ישראל הלמן, שהיה חשב דן ושפרש מהחברה לפני חודש. הוא כקי יפה בנושא המארכים. הורביץ ביקש שאמתין. עד סוף השבוע.

לפתע, אחרי שלחצתי בשאף לות וביקשתי תשובה ברורה, שוב שלט: אם מישוהו לקח כסף, צריך לתפוס אותו. עובדה: מישוהו עלה על זה ותיקן.

מה הוא מסתיר? הבשלת הגדול, שיש לו יד ורגל בכל יסקה, שולח אליי כל מיני אנשים, וגם פנסיונרים, שיספרו לי על פרשת המארכים. כשהוא אומר כל הזמן: עזוב אותי. איני יודע. מה אתה רוצה ממני?

לפני כמה שבועות ביקרו שני חוקרים, קצינים בדרגה של רבי פקר, מהיחידה לחקירות-הונאה במטה הארצי של המשטרה, במטה דן בבנייני הר דפנה.

הם התעניינו בשלוש פרשיית: המארכים, התרומות, מורשה האגודה. הם לא זכו בשיתוף-פעולה. המראיון / המראיונים שמרו על שתיקה, נאלמו דום.

רביפקר אבי סטולר ורביפקר אבי דנון עזבו את מטה דן מאוכזבים. **אין חקירה על דן, השיבה לי פקר** נילי כרם, מאגף הדוברות של המטה הארצי, אחרי שהתעניינה בשאלותי. אצל תתיצב יורם גוגן, יורשו של ניצב בנימין זיגל ביחידה לחקירות הונאה.

המצב העכשווי: המישטרה בשלב של התעניינות במתי רחש ב.דין. (מאמר ראשון בסדרה)

בניין הנהלת דן, כמה משלם הנוסע?

מנהל הורביץ חלקק נתחים ליריבים

(המשך מעמוד 8)

לט יאיר אנקורי כנוע מפיצים של רמי אונגר בתפקיד מנהל כללי. הוא יושב בנחת בבית-ההכוכית הממוזג ברחוב המסגר בתל-אביב.

מי שלח אותך?

● משה קריגסר, מנהל הכספים של דן שגילה את "עורפי" הכספים של דן בגרמניה, אחרי ששכנו שם ארבע שנים ללא דורש, רגא להדגיש — כיאיר אנקורי — כי בתקופה שלי נשמר טוהר המידות.

קריגסר פרש מדן בנובמבר 1982, אחרי שלא נבחר באסיפה הכללית. הוא שילם על גילוייו מחיר יקר. פרישתו היתה בטרים (או גיל). כשנים 1978/1982 היה גם ראש אנג'ל-הפנים. השיחה איתו התנהלה ב-11 באר גוסט במסעדת בית המורה. מול מישורו בבניין הוועד-הפועל. הוא עונד בהסתדרות-המהנדסים.

מי שלח אותך אליי? הוא שאל מבוהל. אחר כך ביקש לבדוק אם איני מסתיר בתיקי או על גופי מכשירי-הקלטה.

אני לא רוצה להיות מעורב בפרשה זאת, אמר. יש פרוטוקולים על כך בהנהלה. שדנה בעניין, לרבות המיכתב שהגיע מחברת מאן. סתם ולא פירש. הוא ביקש להסתיר, או להמעיט, את חלקו בחשיפת הפרשה. **ב.דין: סיפור לי כי הוא אמר לחברים ותיקים כי מדובר ביוז תר 300 אלף מארק, הרבה יותר.**

הוא הסביר כי אחרי פרישת יאיר אנקורי החליף אותו במשך תקופה קצרה משה ספקטור, ואחר-כך באתי אני לאנג'ל-הכספים. או מצא כי עומד דיס ליכות דן עורפי כספים בגרמניה, ללא דורש, ארבע שנים.

מה זה "עורפי כספים"? **קריגסר החליק, ביקש לטייה. הוא פנסיונר, חושש לעצמו: היה כנראה מינהל לקי ב.דין, והכסף לא הובא לתל-אביב. יוסי הורביץ ויאיר אנקורי היו אז אחראים לכך.**

הפרד ומשול

אי יתרתי גם את טובה הכרוז פרשת המארכים האפלה ומנסו חו: בני כדן צור, ראש אנג'ל-היירוט. את המידע הסודי שאבנו הוא ואנשיו כסיעת האופוזיציה דאז, דוד המשך לשינוי יוזמה, ממקורות פנימיים באנג'ל-הכספים.

כאשר פניתי אליו לקיום סגישת הוא כבר ידע על תוכן שיחתי עם קריגסר. הוא סירב להשיב על שאלותי, אך מיהר — באחרים — לדווח ליוסי הורביץ על התעניינותי.